

РЕШЕНИЕ

№ 264

гр. Елин Пелин, 06.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЕЛИН ПЕЛИН, IV СЪСТАВ ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петко Р. Георгиев

при участието на секретаря Цветанка Анг. Н.
като разгледа докладваното от Петко Р. Георгиев Гражданско дело № 20231820100899 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 12 и сл. от Закона за защита от домашното насилие.

Делото е образувано по подадена молба за издаване на заповед за налагане на мярка за закрила от домашно насилие по ЗЗДН при условията на чл. 8, т. 1 ЗЗДН от М. К. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. Елин Пелин, ул. Белите брези № 4, вх. В, ет. 3, ап. 9, срещу И. М. Н., ЕГН *****, с адрес: гр. Бобов дол, ул. „Дружба“ № 66, вх. А, ет. 1, ап. 2. В молбата се твърди, че ответницата И. М. Н. е майка на молителката М. К. Д., като от години злоупотребявала с алкохол, имала чести психични разстройства със самоубийствени мисли и признаци на агресия. Твърди се, че докато И. М. Н. живеела с бащата на молителката правила многократни опити за физическа саморазправа с него като разбивала вратата на спалнята му и нахлувала с бравда. Твърди се, че И. М. Н. надала молителката М. К. Д. на 08.03.2021 г. и на 09.04.2021 г., като я хващала за косата и успяла да раздере устата и бузата ѝ. Твърди се, че през 2021 г. И. М. Н. била настанена на задължително лечение за месеца в ДПБ „Св. Иван Рилски“. Твърди се, че на 23.07.2023 г. И. М. Н. дошла с новия си мъж Петър Попов, като първо нападнала дядото на молителката, а след това вуйчо ѝ, като го издрала по гърдите и ръцете. Молителката М. К. Д. твърди, че на 10.08.2023 г. в 16.41 ч. получила заплашителни съобщения от И. М. Н.. Според декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН М. К. Д. на 10.08.2023 г. в 16.41 ч. получила заплашително съобщение в социалните мрежи от майка си И. М. Н. - „Скоро ще дойда и ще ти се стъжни“, а след отговор „Защо какво ще случи“, получила съобщение - „Ще разбереш“.

На 14.08.2023 г. е издадена заповед за незабавна защита, с която спрямо ответницата

са наложени мерките по чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 3 ЗЗДН. В случаите на издаване на заповед за незабавна защита съдът не определя срок, за който се налагат мерките, тъй като заповедта има действие до издаването на заповедта за защита или на отказа на съда (чл. 19 ЗЗДН).

В съдебно заседание молителката М. К. Д. поддържа молбата си и моли за постановяване на заповед за защита.

В първото съдебно заседание ответницата И. М. Н. възразява срещу даване ход на делото, а в следващите съдебни заседания не се явява.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Представена е декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, в която молителката М. К. Д. декларира, че на 10.08.2023 г. в 16.41 ч. получила заплашително съобщение в социалните мрежи от майка си И. М. Н. - „Скоро ще дойда и ще ти се стъжни“, а след отговор „Защо какво ще случи“, получила съобщение - „Ще разбереш“. Сочи се, че е изключително уплашена с оглед психичното разстройство, алкохолизъм и предишни нападения на ответницата.

Според молба от 14.04.2021 г. молителката М. К. Д. е поискала от РП Елин Пелин да се предприемат действие за настаняване на задължително лечение на майка си И. М. Н., тъй като поради заболяването си те не разбира необходимостта да го направи сама и представлява опасност за себе си, близките и останалите хора. Във връзка с тази молба прокурор от РП Елин Пелин е направил искане пред РС Елин Пелин. С решение от 02.06.2021 г. по ЧНД 128/2021 г. на РС Елин Пелин И. М. Н. е настанена на задължително лечение в ДПБ „Св. Иван Рилски“ гр. Нови Искър, ул. „Христо Ботев“ № 140, за два месеца при стационарна форма на провеждане на лечението. Според приложените мотиви И. М. Н. на 09.04.2021 г. нападнала дъщеря си свидетелката М. Д., хванала я косата и започнала да я скубе, докато последната успяла да избяга. Причина за това бил опит на М. Д. да взема бира, която държала. След това И. М. Н. без причина започнала да крещи на свидетеля Красимир Димитров Николов, неин съпруг. Свидетелката М. Д. имала две малки деца, а от 3-4 месеца се страхувала и се заключвала, защото майка ѝ И. М. Н. идвала през нощта като била пияна и неадекватна. Свидетелят Красимир Димитров Николов сочи, че И. често проявява агресия срещу него, замерва го с обувки, счупила бравата на вратата преди два месеца, взела един сатър и го хвърлила към него. Свидетелят Константин Младенов Иванов сочи, че през 2007 г. И. се напила и скочила да бие съпругата му Радослава. Свидетелят Константин Младенов Иванов сочи, че преди 2 години живеела при него и се лекувала в център на Алабин, но след това И. прекратила лечението.

Установява се от справка за съдимост от 28.08.2023 г., че ответницата И. М. Н. е осъждана по НОХД 224/2020 г. на РС Елин Пелин с определение за одобрено споразумение в сила от 31.08.2020 г. за престъпление по чл. 343б, ал. 1 НК за това, че на 19.08.2020 г. около 12.09 ч. в гр. Елин Пелин, обл. Софийска, по бул. „Витоша“ е управлявала моторно превозно средство-лек автомобил, марка „Пежо 307“, с рег. № СО 2649 АР, с концентрация на алкохол в кръвта си над 1.2 на хиляда, а именно 1.39 на хиляда, установено по надлежния

ред-с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510”, с фабричен номер № 0175, годен за работа до 11.11.2020 г., с поредна проба № 01127, като е наложено наказание лишаване от свобода за 3 месеца, като на основание чл. 66, ал. НК изпълнението на това наказание е отложено за срок от три години.

Видно е от удостоверение от 17.08.2023 г. на „Център за психично здраве – София“ ЕООД, че ответницата И. М. Н. не се води на учет, като има данни, че е лекувана в ЦПЗ София ЕООД от 16.10.2018 г. до 02.11.2018 г. с диагноза „абстинентно състояние, предизвикана от алкохол“. Отбелязано е, че няма информация преди 2013 г., заради пожар в сградата на „Център за психично здраве – София“ ЕООД. Представена е епикриза, според която И. М. Н. лекувана в ЦПЗ София ЕООД от 16.10.2018 г. до 02.11.2018 г. с диагноза „абстинентно състояние, предизвикана от алкохол“.

Установява се от показанията на свидетеля Красимир Димитров Николов, баща на молителката М. К. Д. и съпруг на ответницата И. М. Н., че от 06.05.2023 г. не е виждал с И.. Свидетелят Николов не помни М. да му е казвала, че има проблеми с майка си. Свидетелят Николов сочи, че не знае къде живее съпругата му И., като били разделени повече от една година. свидетелят Николов сочи, че имал проблеми с паметта и не помнел.

Установява се от показанията на свидетеля Константин Младенов Иванов, брат на ответницата И. М. Н., че през август или септември 2023 г. сестра му И. дошла в с. Нови хан, като се напила и започнала да се кара с баща им Младен, като му казвала – „Ти кога ще умираш. „Ти съсипа майка ми.“. Свидетелят Иванов опитал да се намеси, при което бил надран с нокти от сестра си И.. Свидетелят Иванов сочи, че М. се страхувала от майка си И., защото много пъти е заплашвана от нея и е упражняван физически контакт, като се сочи, че дърпане на якето на М..

Установява се от показанията на свидетелката Радослава Иванова Иванова, съпруга на брата на ответницата И. М. Н., че И. дошла в Нови хан и първо се скарала с нея, защо не й отваряла вратата. След това изпила два литра бира и започнала да креци по баща си Младен – „Ти още ли жив, бе. Ще те убия“. Константин се опитал да спре сестра си И., но последната го издрала до кръв по лицето и тялото. Белезите на Константин стояли около една седмица. Свидетелката Иванова сочи, че И. дърпала и молителката М., а последната й споделила ,че майка й я заплашвала и по интернет.

Съдът внимателно прецени с оглед всички данни по делото на основание чл. 172 ГПК и възможната им заинтересованост показанията на горепосочените свидетели. Съдът намира показанията на Красимир Димитров Николов, Константин Младенов Иванов и Радослава Иванова Иванова за логични, последователни и кореспондиращи с представената декларация от молителката, поради което ги кредитирани.

При така установените обстоятелства съдът прие следното от правна страна:

Молбата по чл. 4 ЗЗДН е допустима - подадена е в едномесечния срок от извършване на твърдения акт на домашно насилие и срещу лица от кръга на очертаните в чл. 3 от закона.

По същество същата се явява основателна.

Домашно насилие е всеки акт на физическо, сексуално, психическо, емоционално или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпружеско съжителство. Релевантни по молбите за защита по ЗЗДН са обстоятелствата дали е осъществено спрямо молителя действие представляващо акт на домашно насилие по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗЗДН и дали този акт на домашно насилие е осъществен от ответника по молбата. Това е така, защото отговорността по ЗЗДН не изключва гражданската, административнонаказателната и наказателната отговорност на извършителя - чл. 1, ал. 2 ЗЗДН. Характерно за деянията от този тип е и обстоятелството, че те биват извършени най-често в домашна среда, в отсъствието на свидетели, които ще могат да ги установят чрез показанията си пред съда. Тъкмо поради тази причина законодателят изрично е предвидил, че при липсата на други доказателства, декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН разполага със самостоятелна доказателствена сила (чл. 13, ал. 3 ЗЗДН).

Декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН е частен свидетелстващ документ, издаден от молителя, който удостоверява факти, изгодни за молителя в процеса. Действително, чл. 13, ал. 3, вр. ал. 2, т. 3 ЗЗДН овластява съда да издаде заповед за защита и единствено въз основа на декларацията, но само при липсата на други доказателства по делото, с оглед спецификата на характера, обичайното място, време и обстановка на извършване на актовете, съставляващи домашно насилие, при които, в общия случай, най-често други доказателства за това не могат да бъдат събрани. Това отклонение от общите принципи на доказването в гражданския процес не създава законна доказателствена сила на декларацията по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, тъй като законът не съдържа разпоредба, че фактите, посочени в декларацията, се считат верни до доказване на противното.

От събраните гласни доказателства се установява, че ответницата И. М. Н. е осъществила актове на домашно насилие спрямо молителката М. К. Д.. През лятото на 2023 г. И. М. Н. отишла в с. Нови хан, където се напила и започнала да заплашва баща си Младен Иванов Младенов, а след това издрала с нокти брат си Константин Младенов Иванов и дърпала дъщеря си М. К. Д.. След това на 10.08.2023 г. в 16.41 ч. М. К. Д. получила заплашително съобщение в социалните мрежи от майка си И. М. Н. - „Скоро ще дойда и ще ти се стъжни“, а след отговор „Защо какво ще случи“, получила съобщение - „Ще разбереш“. Ирелевантни са и причините, довели до извършеното домашно насилие, тъй като неговата основна цел не е налагане на наказание на извършителя, а осигуряване на защита на лицето, спрямо което е извършено домашно насилие, съответно единственият правно-релевантен факт в това производство е извършването на домашно насилие.

При определянето на защитната мярка по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН съдът не е обвързан от искането на молителя по чл. 8 ЗЗДН, а следва да наложи по своя преценка една или повече защитни мерки – така изрично чл. 16, ал. 1 ЗЗДН, чрез които да даде ефективна защита на пострадащото лице. Мерките за закрила от домашно насилие по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН, макар и налагани при установяване на конкретни актове на домашно насилие, не представляват

наказания, налагани на извършителя, а мерки за защита на пострадалото лице. Те не целят да въздействат предупредително и възпитателно върху психиката на извършителя, за да може той в бъдеще да има законосъобразно поведение и да има уважение към спазване на законовите и морално-етичните норми, а целят закрилата на пострадалото лице понастоящем и в периода, в който действа мярката. Съдът счита, че подходяща мярка за защита е предвидената в чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН. Съдът счита, че мярката за закрила по чл. 5, ал. 1, т. 3 ЗЗДН също е подходяща, като следва да се наложи за срок от девет месеца, предвид тежестта на извършено домашно насилие и обстоятелството, че към момента не са установени вредни последици за здравето на молителката. Съдът счита, че мерките към момента ще създадат достатъчно гаранции, че молителката няма да бъде обект на домашно насилие. След изтичане на срока същата може да потърси отново защита по реда на ЗЗДН, ако има необходимост от такава.

На основание чл. 5, ал. 4 ЗЗДН на ответницата И. М. Н. следва да бъде наложена и глоба, което е задължително поради уважаване на молбата. Съобразявайки горепосочените факти по делото, съдът намира, че следва да бъде наложена глоба в минимален размер от 200 лева.

Неизпълнението на заповедта за защита ще доведе до прилагането на предвидените в чл. 21, ал. 3 ЗЗДН последици.

На основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН ответницата И. М. Н. следва да бъде осъдена да заплати по сметка на РС Елин Пелин държавна такса в размер на 25 лева.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ИЗДАВА заповед за защита на М. К. Д., ЕГН *****, като:

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН И. М. Н., ЕГН *****, с адрес: гр. Бобов дол, ул. „Дружба“ № 66, вх. А, ет. 1, ап. 2, да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на М. К. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. Елин Пелин, ул. Белите брези № 4, вх. В, ет. 3, ап. 9.

ЗАБРАНЯВА на основание чл. 5, ал. 1, т. 3 ЗЗДН на И. М. Н., ЕГН *****, с адрес: гр. Бобов дол, ул. „Дружба“ № 66, вх. А, ет. 1, ап. 2, да приближава М. К. Д., ЕГН *****, жилището ѝ с адрес: гр. Елин Пелин, ул. Белите брези № 4, вх. В, ет. 3, ап. 9, местата за социални контакти и отдиш, на разстояние от 50 метра с изключение на съдебни и полицейски сгради, за срок от 9 (девет) месеца, считано от влизане в сила на съдебното решение..

ПРЕДУПРЕЖДАВА И. М. Н., ЕГН *****, с адрес: гр. Бобов дол, ул. „Дружба“ № 66, вх. А, ет. 1, ап. 2, че при неизпълнение на настоящата заповед, на основание чл. 21, ал. 3 ЗЗДН, полицейският орган е длъжен да я задържи и незабавно да уведоми органите на прокуратурата.

НАЛАГА на ответницата И. М. Н., ЕГН *****, с адрес: гр. Бобов дол, ул. „Дружба“ №

66, вх. А, ет. 1, ап. 2, глоба в размер на 200 лв. (двеста лева).

ОСЪЖДА И. М. Н., ЕГН *****, с адрес: гр. Бобов дол, ул. „Дружба“ № 66, вх. А, ет. 1, ап. 2, да заплати по сметка на РС Елин Пелин държавна такса в размер на 25 (двадесет и пет) лева.

Решението може да се обжалва пред Софийски окръжен съд в 7-дневен срок от връчването му на страните, като обжалването не спира изпълнението на заповедта.

Преписи от решението да се изпратят на РУМВР гр. Елин Пелин и РУМВР гр. Бобов дол след влизането му в сила.

Съдия при Районен съд – Елин Пелин: _____